

Informasjonsblad for stiftelsen Europa i Fokus

Europa i Fokus

Nr. 2 / 2016

God sommer

Fra oss på Sjøppelberget

LEDER

Mette Marit og du og jeg

Hva i all verden har du og jeg til felles og Mette Marit til felles? Jo, jeg tror faktisk vi har mye til felles. Vi engasjerer oss for de som trenger det mest.

Hun dro til Tanzania, nærmere bestemt Kawe utenfor Dar-es-Salaam, bodde i landsbyen og fikk se livet fra innsida. Nå engasjerer hun sine rike venner til å være med å ta et tak. Sammen med kona til Bill Gates har hun grunnlagt «The Maverick Collective», ei gruppe velstående kvinner som finansierer og prøver ut hvert sitt prosjekt for å hjelpe fattige kvinner og jenter der. Dette kjenner vi igjen fra vårt arbeid. Man reiser ned, ser selv og tenes til innsats. Vi gleder oss over hennes og andres engasjement. Måtte det ha smitteeffekt.

Mette Marit har sin omgangskrets, vi i Europa i Fokus

har vår. Så får vi bruke våre muligheter og hun sine. Om alle enkeltmennesker tok et ansvar, ville det bety enormt for de som lider i verden. Det ville rett og slett bety den store forskjellen.

I et intervju sier kronprinsessen:

Vi har lange tradisjoner i Norge for at alle er med og bidrar med den vi er og der vi kan.

Det utsagnet var en oppmuntring til oss i Europa i Fokus. Vi bidrar med den vi er og der vi kan, og det skal vi fortsette med.

Vi har sett at det gjør en forskjell for dem det gjelder!
Takk til alle våre støttepartnere. Vi er med på verdens viktigste dugnad!

Takk til Ambassadøren i Bulgaria

Bulgaria har vi hatt enorm støtte fra Den Norske Ambassade. Dessverre blir Den Norske Ambassaden i Bulgaria lagt ned pr. 30. juni dette året, noe vi sterkt beklager. Bulgaria kommer nå til å sogne under Den Norske Ambassaden i Romania.

Ambassadør Guro Katarina Vikør har virkelig engasjert seg og vært til

enorm stor hjelp. Selv om det ikke har utløst noen penger fra det offentlige har hennes støtte betydd enormt mye. Vi vil herved få takke henne for innsatsen.

Vi kommer til å savne den nære kontakten vi har hatt, men håper selvfølgelig at samarbeidet med ambassaden i Romania blir like god.

Frantz Johansen og ambassadør Guro Katarina Vikør sammen med teamet fra Nesodden, Unni og Håkon fra Benjamins Hus og det rumenske teamet.

Situasjonsrapport fra «søppelberget»

Åvære frivillig på «søppelberget» utenfor Sofia er ikke noen søndagsskole.

Det er definitivt ikke en hverdag hvor en bare går rundt og duller med søte barn. (De er forresten ikke alltid så søte heller)

Nei, for Thomas er det rett og slett å ta tak der det trengs. Er det noe som ikke fungerer (og det er en del) så er det bare å ta tak. Her er det ingen høyere instans å klage til. Lekker det inn, som det har gjort, så er det å få taket tettet. Er det sølete utenfor huset, ja, så er det bare å sette i gang med dreneringen!

Som sagt, så gjort. Her kan du se selv.

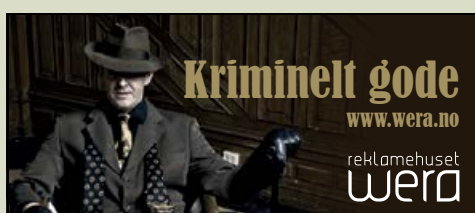
Etterpå var det vårdugnad. Kaste, brenne og kjøre bort søppel rundt huset og i «gatene» engasjerte hele ungflokken.

Og det mest gledelige av alt. Naboene begynte å gjøre det samme!

Det er det beste som har hendt meg på lenge, sier Thomas.

Her er arbeidsleder Thomas (til venstre) i full gang!

Fra Barnehjemmet ACASA

Caroline Johansen fra Drammen jobber som frivillig for Europa i Fokus i Romania.

Kontakten er upåklagelig.

Caroline tilbringer ganske mye tid på hjemmet. Hun var der da en søskenflokk på tre små kom til hjemmet, og tapte sitt hjerte fullstendig.

I tillegg er hun på Ettervernshjemmet og på Dagsenteret hvor hun bl.a. underviser i engelsk.

Akkurat nå er vi i ferd med å ta i mot enda flere barn. I løpet av kort tid øker antallet fra 37 til 40.

Siste tilskudd i familien er en søskenflokk på fire. De er så skjønne, men vi har ikke lov til å ta bilde av dem fordi vi ikke har de formelle ovetakelsespapirene ennå. Vi har ikke kunnet oppspore foreldrene selv om det letes både i inn og utland.

Utenom det venter vi 3 barn til. De

har allerede eldre søsken på hjemmet. **Det er mange grunner til at barn kommer på barnehjem i Romania**

Gjennomsnittslønna i landet er på ca. kr 5000 i måneden. Husleiene er svært høye og prisnivået ligger ikke mye under resten av Europa. Da sier det seg selv at mange gir opp. Noen reiser til utlandet for å forsøke å finne jobb mens barna overlates til familie og kjente som heller ikke klarer å ta hånd om dem. I noen tilfeller blir en eller begge foreldrene syke, i andre tilfeller dør den ene av ektefellene, og noen barn kommer fra gatemijøet. Noen er barn av rusmisbrukere.

For hvert barn som kommer til hjemmet kan det være en reddet fra å bli offer for menneskehandel.

Ikke alle får en slik velkomst når de kommer på jobb.

Å Leke og lære samtidig er ingen dårlig kombinasjon.

DAGSENTERET

Dagsenteret ble åpnet i 2012 etter ønske og påtrykk fra EIF. Barnehjemmet ligger i en veldig fattig del av byen, noe som betyr at mange barn av ulike grunner faller ut av skolen. Det kan være alt fra fattigdom til alkoholmisbruk eller sykdom. Noen har ikke en gang råd til sko for barna. Om de er ute av skolen for lengre perioder, sier det seg selv at de sakter akterut. Dette måtte vi gjøre noe med.

I dag fungerer det også som et fritidssenter. Hit kommer de som trenger leksehjelp eller f.eks vil lære seg engelsk. Andre kommer for å gjøre lekser eller bruke pc-ene som står der til deres disposisjon.

Frantz og leder Daniel Epure foran murene som skulle bli dagsenter

Dagsenteret ble åpnet i 2012. Her er Leon Johansen på besøk.

Det nye jentesenteret i Bucharest er inne i sitt første driftsår

Etter fire måneder som frivillig på senteret var Caroline en liten snartur hjemme i Norge. Vi i EIF er selvfølgelig spente på hvordan det har gått. Vi ville vite litt om hvordan hverdagen er, både for ansatte og frivillige, og hvem er jentene som kommer til senteret. Hva er bakgrunnen? Hvordan kom de dit? Hvordan takler de livet på senteret?

Vi stilte henne noen spørsmål, og her er noen av svarene hun ga:

Først kan jeg vel si at ingen skjebne er lik. Noen kommer fra triste og fattige kår, andre gjør slett ikke det. Grunnene til at de har havna på gata er også helt forskjellige. Så vi må behandle hver og en av dem helt individuelt. Den fysiske og psykiske tilstanden er som regel dårlig, og det gjør det svært utfordrende. Den minste ting kan utløse den største krise og det tar lang tid å lære dem å kjenne. De er så vant til å sno seg i de ulike situasjoner og er mestere i å manipulere sine omgivelser. Jeg jobber der to dager i uka og kjenner at det er nok for meg så lenge jeg ikke kan språket bedre, (men det kommer seg etter hvert.) Likevel kjenner jeg at dette er noe jeg vil.

Jeg kan f.eks. fortelle om Eva. La oss kalle henne det for jeg vil ikke oppgi hennes virkelige navn. Eva er 16 år og kom til senteret i desember etter innstendig bønn fra hennes fortvilte foreldre. Hun kommer fra en oppegående familie og både hun og søsteren gikk på skolen og gjorde det bra. Søsteren er i England for å studere og det samme skulle Eva når den tid kom. Hun hadde, med andre ord, alle muligheter.

Men Eva var som mange unge jenter på hennes alder, syntes livet var spennende og så vel ikke alltid faresignalene. Hadde lett for å forelske seg, noe kyniske menneskehandlere utnytter til fulle. Ofte er det pene og kjekke unge menn som brukes i denne industrien, og jentene tror på deres forsikringer om at de er den eneste ene og deres store og eneste kjærlighet. Da er det ofte lette å lokke med seg. Eva lot seg imidlertid ikke lokke, men denne gangen ble hun utsatt for en annen taktikk. Når disse mellommennene har skaffet

seg nok kunnskap om livet til jentene og vet hvor de ferdes, så kidnappes de, rett og slett.

Eva ble kidnappet - av en som ga seg ut for å være kjæreste med henne. Så skjedde det som pleier å skje. Han tryglet henne om å ligge med «vennene» hans for å hjelpe til med utgiftene. Man kan bare forestille seg hvordan det var for ei jente på 13 år! Nei forresten, sier Caroline, det tror jeg ikke vi kan.

Å leve slik setter dype spor. Bildet er heller ikke svart-hvitt. Mennesket søker alltid etter bekreftelse, og bekreftelse får disse jentene mens de samtidig blir ydmyket på det groveste. Deres «eiere» holder dem med ord om at de er spesielle, de elsker dem så høyt at de en gang skal gifte seg med dem når bare ting blir bedre... Jentene er ofte midt i puberteten og er verken barn eller voksne. For å overleve i de tøffe omgivelsene blir

de selv tøffe, samtidig som reaksjonsmønsteret er svært barnslig. Hvis det også er stoff inne i bildet sier det seg selv at hverdagen på jentehjemmet kan bli ganske utfordrende. At det må finnes noen regler for samarbeid på et slikt sted er ofte uforståelig for dem. De har til nå spist når de kunne og ville, de har snudd døgnnet som det falt seg og bare det å innrette seg i et hjem byr på utfordringer – både for dem og oss.

Med Eva gikk det likevel ganske fint. Hun hadde sine utfordringer, men gjennomførte programmet, og hadde bare en måned igjen da hun plutselig var borte! Stukket fra alt.

En krangel med ei av de andre jentene om en bagatell hadde utløst et raserianfall og bunnløs fortvilelse. For henne var den umiddelbare løsningen å bare stikke - fra alt.

For oss var det ut å lete. Og ja, vi fant henne, i det gamle miljøet, forkommen og desillusjonert. Eva er både dyktig og intelligent på mange måter - og svært flink i språk. Denne gangen måtte vi prøve å finne noe som kunne engasjere henne på en ny måte. Og det fant vi!

Nå er hun med meg til barnehjemmet Acasa en gang i uka for å hjelpe til i engelskundervisningen. Det ser ut til å fungere bra.

Eva er enda i skolealder. Det betyr at hun kan være på jentehjemmet en kortere periode før hun må tilbake til skolen for ikke å miste retten til utdanning.

Jentene kan ingen ting om matlagning når de kommer. Bare det å tørke av et bord kan være vanskelig. Derfor har de kjøkkentjeneste to dager i uka. Å servere en selvbakt kake kan være ukens høydepunkt!

ETTERVERNSENTERET PÅ ACASA

Å bo og vokse opp på barnehjem er spesielt i seg selv. Det som virkelig er tøft er tiden etterpå. Akkurat som i Norge har det offentlige egentlig ikke noe ansvar for unge over 18 år. Slik også i Romania, men der er hjelpeapparatet enda dårligere enn her hjemme.

Det har resultert i mange tragedier. For hva gjør en ungdom utenfor hjemmet hvor de er vant til å bli fortalt hva de skal gjøre til enhver tid?

Så står de på gata med noen få eiendeler og vet ikke hvor de skal ta veien. Noen få finner en jobb og enda færre får seg en utdanning. Hvis de ikke kjenner noen som kan hjelpe dem videre er veien kort til gata, og en stor del av barnehjemsbarna havner der, i prostitusjon og stoffmisbruk. Blir jentene gravide, fødes nye barnehjemsbarn. Virkelig en ond sirkel.

På Acasa tok man tak i dette. Det er gjort i stand en egen avdeling for de over 18 år, 24 rom med eget bad. Der må de klare seg selv, men får hente maten fra selve senteret.

Betingelsen for å få bo der er at de aktivt må søke jobb eller skole. Får de jobb er avtalen at en viss prosent skal settes inn på en sparekonto. Pengene får de ta ut når de skal etablere seg utenfor hjemmet.

Ei av jentene som bor der nå har fire måneder bak seg på gata. For å forsvare seg mot voldtekte teipa hun brystene sine, klippte håret kort og la seg til et forferdelig språk (guttenees tøffe gatespråk.) På den korte tiden rakk hun å bli ei beinhard jente.

Nå har håpet blitt tent i øynene hennes.

Det er for slike som henne vi står på og jobber videre!

Vil du gjøre det samme som flere før deg har gjort?

Huske oss i ditt testamente.

Om du ikke kan ordne det selv, ta kontakt med advokat eller lensmann der du bor.

DUGNAD

Alle hus blir slitt med årene, Ikke minst et hus hvor det bor mange barn. De innvendige veggene på barnehjemmet Acasa er så absolutt i behov av et nytt malingstrøk.

Caroline har bestemt seg for å sette i gang med malerkosten selv, men hun trenger hjelp til jobben! – for det er mange kvadratmeter å gå over!

Har DU lyst til å hjelpe henne?

Du må betale reisa sjøl (ca kr 600,- tur/retur med Wizzair) og du får ikke betalt for jobben, men vi kan love deg at du likevel reiser rikere hjem enn du kom. Vi ordner med overnatting.

Hvor mange dager du kan avsette til jobben bestemmer du selv.

Om du ikke selv kan hjelpe til, så kanskje du kan betale for noen liter maling?

Vi har tenkt oss at august kunne være den beste måneden for denne jobben. Då kunne det stå ferdig til skolestart. HAR DU LYST HAR DU LOV!

**Skriv en mail til Caroline på
johansen_caroline@yahoo.no
eller ring oss på Tlf. 90 82 08 45
eller mail oss på eurifoku@online.no**

Du har lest i dette bladet om alt det fine som hender i vårt arbeid

Da forstår du også at det koster penger. Vi har så mange å takke for at de har stått med oss i mange år. Uten dem hadde det ikke vært noe å skrive om.

Men nå har vi likevel en utfordring.

Av naturlige grunner har mange falt fra de siste par årene. Vi behøver rett og slette flere faste givere. Vil du hjelpe oss med det?

Rett og slett tale saken der du er. Husk at ingen beløp er for små.

Om det er ønskelig ordner vi med AvtaleGiro. Da betaler man ingen gebyr.